

נזיר יט

במדבר פרק ו

(ט) וכי ימות מת עליו בפתע פתאום וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:
 (י) וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בנני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד:
 (יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא:
 (יב) והזיר לה' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והקמים הראשנים יפלו כי טמא נזרו:

ר' אליעזר	חכמים	ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה
נטמא בשביעי וחזר ונטמא בשביעי - אינו מביא אלא קרבן אחד. נטמא בשמיני וחזר ונטמא בשמיני - מביא קרבן על כל אחד ואחד, מתחיל ומונה מיד	קרבן אחד על הכל, עד שיביא חטאתו. הביא חטאתו ונטמא והביא חטאתו ונטמא - מביא קרבן על כל אחד ואחד. הביא חטאתו ולא הביא אשמו - מונה;	כשם שחטאתו עיכבתו, כן אשמו מעכבו
אף על פי שלא הביא קרבנותיו	אף על פי שלא הביא אשמו (עולה לא בעי מיעוטא, דורון בעלמא הוא)	ההוא - אף על פי שלא הביא עולתו
	מאי טעמייהו דרבנן? דתניא: והזיר לה' את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם - מה ת"ל? לפי שמצינו שכל אשמות שבתורה שהן מעכבין, יכול אף זה מעכבו? ת"ל: והזיר... והביא, אף על פי שלא הביא הזיר;	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר: והזיר... והביא - אימתי הזיר? בזמן שהביא

שאלה: מאן תנא להא דת"ר: **אשה שנדרה בנזיר ונטמאה, ואח"כ הפר לה בעלה - מביאה חטאת העוף ואינה מביאה עולת העוף?**
תשובה: אמר רב חסדא: ר' ישמעאל היא.
קושי: מאי קסבר?

אי קסבר בעל מיעקר עקר, חטאת העוף נמי לא לייתי! אי קסבר בעל מיגז גיז, עולת העוף נמי לייתי!

תירוץ: לעולם קסבר בעל מיעקר עקר, ור' ישמעאל סבר לה כר' אלעזר הקפר; דתניא: **ר' אלעזר הקפר ברבי אומר, מה ת"ל: וכפר עליו מאשר חטא על העוף? וכי באיזו נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין, וק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה.**

קושי על ר' אלעזר הקפר: והא בנזיר טמא כתיב, ואנן אפילו נזיר טהור קאמרינן!
תירוץ: קסבר ר' אלעזר הקפר: נזיר טהור נמי חוטא הוא, והיינו טעמא דכתיב בנזיר טמא, הואיל ושנה בחטא.

יצא ונכנס - עולין לו מן המנין.

קושי: קתני **עולין לו מן המנין**, משום דיצא חל עליה נזירות?

תירוץ: אמר שמואל: כגון שיצא והזה ושנה וטבל.

קושי: אלא נכנס הוא דעולין לו מן המנין, לא נכנס אין עולין לו מן המנין?

תירוץ: לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא יצא, אלא אפילו נכנס - עולין לו מן המנין.

שאלה: אמרו ליה רב כהנא ורב אסי לרב: מ"ט לא מפרשת לן כהלין מילי?

תשובה: אמר להון: אמינא דלמא לא צריכיתו.

ר"א אומר: לא בו ביום, שנאמר: והימים הראשונים יפלו, עד שיהיו ימים ראשונים.

צמצום דברי ר' אליעזר: אמר עולא: לא אמר רבי אליעזר אלא בטמא שנזר, אבל בנזיר טהור שנטמא, אפילו יום אחד - סותר.

הסבר דברי עולא: אמר רבא: מ"ט דר"א? אמר קרא: **כי טמא נזרו**, משום דבטמא נזר.

קושי על עולא : איתיביה אביי :

הריני נזיר מאה יום ונטמא בתחלת מאה, יכול יהא סותר?	נטמא בסוף מאה, יכול יהא סותר?	נטמא ביום מאה חסר אחת, יכול לא יהא סותר?
ת"ל: והימים הראשונים פ'ו , עד שיהיו לו ימים ראשונים, וזה אין לו ראשונים;	ת"ל: והימים הראשונים פ'ו , מכלל דאיכא אחרונים, וזה אין לו אחרונים	ת"ל: והימים הראשונים פ'ו , מכלל דאיכא אחרונים, וזה יש לו ראשונים ואחרונים;
והא בטמא שנזר לא מצית אמרת, מדקתני הריני נזיר מאה ונטמא בתחלת מאה, וקתני: עד שיהיו לו ימים ראשונים!		

שאלה על דברי ר' אליעזר במשנה : א"ל רב פפא לאביי: הלן ימים דקאמרינן, דנפק חד ומתחילין תרין, או דלמא דנפקין תרין ומתחילין תלתא?

לא הוה בידיה; אתא שייליה לרבא,

תשובה : א"ל: **פ'ו** כתיב. ואיצטריך למיכתב **ימים**, ואיצטריך למיכתב **פ'ו**; דאי כתב רחמנא **ימים** ולא כתב **פ'ו**, ה"א עד דנפקין תרין ועיילין תלתא, כתב רחמנא **פ'ו**; ואי כתב **פ'ו** ולא כתב **ימים** הוה אמינא אפילו חד, כתב רחמנא ימים.